

ДРЪЖ СИ ШАПКАТА, НОДИ

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА **trud**
СОФИЯ, 2008

Денят в Града на играчките беше неспокоен и ветровит...

Вятърът подгони парче хартия и – шляп – то се лепна отгясно върху предното стъкло на колата на Ноду.

– Какъв ветровит ден! – рече си Ноду и потегли към дома на своя приятел Ушатко в Мухоморската гора.

– Готов ли си, Ушатко? – провикна се Ноги, след като спря колата. – Денят е чудесен за риболов!

Ушатко обаче остана вътре, взрян в комина.

– Има промяна в плана – рече той.

– О, не! – изстена Ноги. – Какво се е случило?

Ушатко поклати глава.

– Боя се, че е много ветровито за риболов на езерото.

– Колко жалко – промълви тъжно Ногги. – А можем ли да играем на топка в двора?

– Съжалявам, Ногги – отвърна Ушатко. – Днес въобще не бива да стоим навън.

– Тогава ще играем вътре – оживи се
Ноги.

– И това не можем да правим – рече
Ушатко. – Тук е много студено, а аз
няма как да запаля огън, защото
коминът е запушен от старо птиче
гнездо.

– Лесна работа

– каза Ноги. –

Ще се кача
на покрива
и ще ти
изчистя
гнездото,
Ушатко.

